

Feltámadások a Mátrixban

December végén mutatták be a Mátrix-trilógia legújabb, 4. részét, *Mátrix: Feltámadások* címmel. Azóta sokan és sokféleképpen véleményezték a filmet, egy azonban biztos: akit érdekel ez a mozi, az kénytelen lesz többször megnézni, hiszen ezt az epizódot is átszövik a különféle utalások.

Illik azzal kezdenem: aki nem látta a filmet, de megnézné, az most ne olvassa el ezt a cikket. Nehéz lenne ugyanis úgy írni a 4. részről, hogy az ember akaratlanul is ne spoileressen. Hiszen magát az alapkérdést, hogy hogyan tér vissza az életbe Neo (Keanu Reeves) és Trinity (Carrie-Anne Moss), ügyesen válaszolják meg a készítők, néhány szereplő sorsának vagy figurájának megértéséhez azonban – ilyen például Morpheus, akit a trilógiában Laurence Fishburne, a 4. részben pedig Yahya Abdul-Mateen II alakít, vagy Smith ügynök visszatérése – érdemes lesz újraneézni a Lana Wachowski rendezte alkotást.

A film kezdetén a rutinos trilógia-néző felismeri: a Mátrixban vagyunk, ott, ahol Neo, azaz Thomas Anderson pszichoterápiára járó játékkervező – a sikeres Mátrix nevű számítógépes játék tervezője –, akitől folytatást követelnek. Kikacsintás ugyan, amit főnöke mond, miszerint anyavállalatuk, a Warner Bros. akár velük, akár nélkülük elkészíti a folytatást, azonban kiderült: a stúdió ragaszkodott a 4. rész elkészítéséhez. Thomas tehát pszichoanalízisre jár „hallucinációi” miatt, és furcsán

ismerősnek találja a kávézóban rendszeresen látott családját, Tiffanyt. Ő utóbb kissé durcás lesz, és leveri az új Mátrix építőjén, az Elemzón (ő egyébként Neo pszichoanalitikusa) azt, hogy gyermekekkel tartották fogságban. A néző egyébként közben csendben utánaszámol: az előző részekből tudni, hogy már hat Kiválasztott volt, logikus tehát, hogy elkészült a hetedik Mátrix is, és menet közben az is kiderül, hogyan kerül vissza oda Neo és Tiffany/Trinity is, testük pedig ismét kapszulában termel energiát a gépek számára.

Neo aránylag hamar kiszabadul, a történet valódi tétje ez alkalommal az, hogy Trinityt sikerül-e ismét kihozni a Mátrixból. Ehhez ugyanis az ő döntésére van szükség, arra, hogy maga mögött hagyja a Mátrixban idillinek megkreált életét (férj, gyermekek és motorok felújítása).

Mint említettük, sok a visszautalás az előző részekre, előkerül például a Merovingi, az Elemző (Neil Patrick Harris) fekete macskájának neve Deja Vu. Az előző részekben a deja vu annak a jele, hogy valamit épp változtattak a Mátrixon. Niobé (Jada Pinkett Smith) kapitányt is viszontlátjuk, igaz, nem Zionban, hanem Io városában, ahol gépekkel működnek együtt. Egyébként talán a „cuki” gépek léte az egyik legnagyobb ellentmondás a gépek eredeti trilógiabeli szerepével.

Vannak kevésbé elvarrott szálak is: az kiderül, hogy Neo és Trinity hol volt, azt azonban csak találgathatja a néző, hogyan került vissza a történetbe Smith ügynök (Jonathan Groff), hiszen a trilógia egyebek mellett az embereket és a Gépek városát egyaránt fenyegető, elszabadult Smith-program megsemmisítésével ért véget. Az sem egyértelmű, miért a tükrök veszik át a telefonok szerepét a negyedik részben, és Morpheus furcsa színváltozását is említettük már. Ami azonban változatlan: a döntés szerepe. Míg a trilógiában Neo, most Tiffany/Trinity döntésén múlik: szabadulni akar-e a rendszerből, vagy megmarad az idillikus látszatvilágban.

Fried Noémi Lujza

